

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา*

A Model Development of Multicultural Management for Bilingual Private Elementary Schools

จุฑาทิพย์ พาลพ่าย (Chutatip Phanphai)**

สุบิน ยุระรัช (Associate Professor Subin Yurarach)***

พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์ (Professor Pruet Siribanpitak)****

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา 2) เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาไปใช้ประโยชน์ โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน คือ การวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือเป็นแบบสอบถามใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือเป็นแบบประเมินใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงกลุ่ม มีวิธิดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน สถิติวิเคราะห์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรมสถิติขั้นสูงวิเคราะห์ (LISREL) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา สรุปว่ามี 5 องค์ประกอบหลัก คือ การบริหารจัดการด้านวิชาการ การบริหารจัดการด้านธุรการ การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการด้านกิจการนักเรียน และการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

2. ผลพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา พบว่า ภายหลังการคัดเลือกองค์ประกอบ (ตัวแปรสังเกตได้) ที่มีความเหมาะสม

* บทความนี้เรียบเรียงจากเรื่อง การพัฒนาแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา เป็นส่วนหนึ่งของการจบการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

** นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

E-mail: chutatip.put@gmail.com

*** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม,

E-mail: subin.yu@spu.ac.th

**** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศาสตราจารย์ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, E-mail: pruet.s@chula.ac.th

ในการพัฒนา จากจำนวน 40 ข้อ (ตัวแปร) คัดเลือกได้จำนวน 16 ข้อ (ตัวแปร) มีจำนวนความสัมพันธ์ 120 คู่ (จากทั้งหมด 775 คู่) ซึ่งทุกคู่มีความสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการตรวจสอบวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL program) ได้ผลดังนี้ $\text{Chi-Square} = 837.616$ ($P\text{-value} = 0.064$), ดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ประกอบด้วย ค่าความสอดคล้องจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.982 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (AGFI) = 0.947, ดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ประกอบด้วย ค่า NFI (Normed Fit Index) = 0.994, ค่า NNFI (Non-Normed Fit Index) = 0.996, ค่า CFI (Comparative Fit Index) = 0.998, ค่า IFI (Incremental Fit Index) = 0.998, ค่า RFI (Relative Fit Index) = 0.985, ดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation) ประกอบด้วย ค่า RMSEA 0.028 ค่า RMR (Root Mean Square Residual) = 0.009 และ ค่า CN = 479.632 และนอกจากนี้พบว่า ผลประเมินรูปแบบในการส่งเสริมนำไปใช้ให้ดียิ่งขึ้น เรียงลำดับตามคะแนนค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูงที่สุด 4 ด้านได้ดังนี้ ด้านความถูกต้อง (4.94) ด้านความเหมาะสม (4.86) ด้านการใช้ประโยชน์ (4.76) และ ด้านความเป็นไปได้ (4.70) ตามลำดับ

3. ผลการนำเสนอแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาไปใช้ประโยชน์ สามารถจัดลำดับโดยการจำแนกเป็นรายด้านด้วยการเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดไปหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ต่ำสุด ดังนี้ การบริหารจัดการด้านวิชาการ (0.929) รองลงคือ การบริหารจัดการด้านธุรการ (0.899) การบริหารจัดการด้านกิจการนักเรียน (0.748) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ (0.748) และการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (0.692) ตามลำดับ

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ, พหุวัฒนธรรม, โรงเรียนสองภาษา

Abstract

Research aims are to analysis and to synthesis of multicultural management for bilingual private elementary schools. Mix methods with qualitative research and quantitative are the methodology, For quantitative research there are a sample group of 420 people, and for qualitative research there are 5 main informants. Rating scale questionnaire and evaluation forms, In-depth Interview used for data collection, Basic statistics, Statistical analysis and confirmatory factor analysis use employed for the data interpretation. Research results are as follows; along objective

1. The results of analysis and synthesis of multicultural management for private bilingual primary schools Concluded that there are five key elements thus academic management, administrative management, human resource management, student affairs management and relationship management with the community.

2. The results of the development and evaluation of multicultural management model for bilingual private elementary schools found: after selecting the elements (observable variables) that are suitable for development from a total of 40 items (variable) selection of 16 items (variable) there are 120 pairs of relationships (from a total of 775 pairs) that every couple has a relationship different from zero statistically significant at the 0.01 level. The audit results confirmed as follows: (1) Chi-Square = 837.616 (P-value) = 0.064 (2) Absolute Fit Index composite; GFI = 0.982, AGFI = 0.947 (3) Relative fit index composite; NFI = 0.994, NNFI = 0.996, CFI = 0.998, IFI = 0.998, RFI = 0.985 (4) Root Mean Square Error of Approximation composite; RMSEA = 0.028, RMR = 0.009 and CN = 479.632, In addition found the results of the evaluation form for promotion to be used better by sort average rating the highest level chase down to the average score at the lowest level 4 side as follows; Administrative management (4.94), Human resource management (4.86), Student affairs management (4.76) and Community relations management (4.70) respectively.

3. The results of presenting guidelines for applying the multicultural management model for bilingual private primary schools. Which can be sorted by the highest component weight value, find the lowest component weight as follows: Academic management (0.929) Administrative management (0.899) Human resource management (0.748) Student affairs management (0.748) and Community relations management (0.692) respectively.

Keywords : Model development management, Multicultural, Bilingual school

บทนำ

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สองในปัจจุบันได้มุ่งเน้นการพัฒนาปฏิรูป คือ นักเรียนยุคใหม่ ครูยุคใหม่ แหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และระบบบริหารจัดการยุคใหม่ (สุรศักดิ์ ปาเส, 2556, หน้า 1) ซึ่งความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยปัจจุบันแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ของประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ ให้ไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในยุค 4.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า ก) ที่ขยายเครือข่ายไปทั่วโลก (Globalization) อย่างรวดเร็ว (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2560) ส่งผลให้ประชากรในประเทศไทยต้องปรับตัวเป็นอย่างมาก ต่อการใช้ภาษาอังกฤษ (อารีย์ นัยพินิจ, 2557, หน้า 1-12) อีกทั้งความต้องการของสังคมยุคแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบันทำให้เกิดความจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการศึกษาและจัดตั้งสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนนับได้ว่าเป็นภาคส่วนสำคัญที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการจัดการศึกษา เห็นได้จากการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนเป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) และด้วยนโยบายในอดีตได้ทดลองเปิดโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน โดยกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น มองเห็นความจำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมให้คนรุ่นใหม่

มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ความสามารถในการใช้ภาษาแม่ คือ ภาษาไทยก็ต้องดีด้วยเช่นกัน รวมถึงความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการเตรียมบุตรหลานสำหรับสังคมยุคใหม่ให้มีความพร้อมทางด้านภาษาระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองได้อย่างคล่องแคล่ว (คณะกรรมการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2561)

โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา จึงเป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษาของผู้เรียน เป็นสถานศึกษาที่มีระบบการศึกษาตามโครงสร้างของการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) และเป็นโรงเรียนอีกหนึ่งทางเลือกที่สามารถสนองตอบความต้องการและแนวทางใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพด้านการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ ด้วยเพราะภาษาอังกฤษ นับเป็นภาษาสากลที่ได้รับการยอมรับและเป็นภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด (กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

แม้ว่าโรงเรียนโปรแกรมสองภาษาส่วนใหญ่มีระบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรกลางที่ส่งมาจากกระทรวงศึกษาธิการ หากส่วนใหญ่ของวิธีการและเนื้อหาพบว่า ยังไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตของเด็ก ที่อาจส่งผลให้เด็กที่มาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ต่างวัฒนธรรมและศาสนา ไม่สามารถเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริงในชุมชนได้ และอาจเกิดผลกระทบทางลบต่อผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าศึกษา ด้วยคาดหวังว่าบุตรหลานที่จบการศึกษาจะเป็นคนที่มีการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นแต่ไม่ได้เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ (บัญญัติ ขย่วน, ปนัดดา ธนเศรษฐกร และ วสุนันท์ ชุ่มเชื้อ, 2553, หน้า 1) อีกทั้งปัญหาความหลากหลายทางวัฒนธรรม การแบ่งแยก ความไม่เสมอภาค การเกิดการเลือกปฏิบัติ การไม่ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของนักเรียน ก็อาจส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนทั้งทางพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม และทักษะชีวิตได้ (Jenks, Lee, and Kanpol, 2001, pp.87-105) นั้นแสดงว่าโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ยังคงประสบปัญหาการบริหารจัดการในเชิงพหุวัฒนธรรม ซึ่งการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมเป็นการบริหารสถานศึกษาด้วยการเตรียมผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้อยู่ด้วยความเข้าใจ ร่วมมือร่วมใจ และมองเห็นประโยชน์ที่แท้จริงของการพึ่งพาอาศัยกัน และก็เพื่อตระหนักตลอดเวลาว่าการจัดการศึกษามีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2557, หน้า 7-14)

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาแห่งหนึ่ง ได้พบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาที่ยังต้องได้รับการปรับเปลี่ยนวิธีการและแนวทางการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนที่ต่างก็มีความหลากหลายที่มา ให้สามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ประโยชน์จากผลการวิจัยสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ถึงองค์ประกอบการพัฒนาแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสอง

ภาษาที่มีความชัดเจนต่อการปรับให้เกิดการวางแผนให้สอดคล้องกับบริบทภายในหน่วยงานต่างๆ ในโรงเรียน ประถมศึกษาเอกชนสองภาษาได้บรรลุเป้าประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา และได้แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ที่มีความสอดคล้องกับทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 และต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา
2. เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาไปใช้ประโยชน์

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 149 คน 2) รองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 745 คน และ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 298 คน รวมจำนวน 1,192 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ บุคลากรระดับผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน คือ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถค้นหาคำตอบและตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของผลวิเคราะห์ที่ได้รับ จากการที่นำผลการวิจัยในแต่ละส่วนมาเปรียบเทียบกัน โดยบริบทของตัวแปร (องค์ประกอบ) ที่ใช้ในการศึกษาการวิจัยนี้ได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารรวมถึงตำราเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ได้ตัวแปร (องค์ประกอบ) ที่ต้องการ ด้วยวิธีการใช้ความถี่สูงสุดเรียงลำดับไปหาความถี่น้อยสุดที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวถึง ซึ่งทำให้ได้องค์ประกอบสำหรับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการด้านวิชาการ 2) การบริหารจัดการด้านธุรการ 3) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ 4) การบริหารจัดการด้าน

กิจการนักเรียน และ 5) การบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถาม 8 ข้อ รวม 40 ข้อ

ซึ่งวิธีดำเนินการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ โดยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติในการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ควงกลม ไตรวิจิตรคุณ, 2550, หน้า, 65-180) กับผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 และนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ในระดับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาที่ไม่ใช่ตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp.202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.994

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อตรวจสอบตัวแบบการจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา มีลักษณะเป็นแบบประเมินความเหมาะสมของการนำรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาไปใช้ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1) ด้านการใช้ประโยชน์ 2) ด้านความเป็นไปได้ 3) ด้านความเหมาะสมในกฎระเบียบจริยธรรม/จรรยาบรรณและความปลอดภัย และ 4) ด้านความถูกต้อง จากนั้นใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎีทางสถิติ ประกอบด้วย

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละอธิบายเพื่อบรรยายลักษณะการกระจายของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล (Frequency, Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการประเมินระดับการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา (Mean, Standard Deviation: S.D.)

3.2 การทดสอบสถิติวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

3.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลเชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบจากวิธีการนับความถี่สูงสุดขององค์ประกอบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา สรุปได้ 5 องค์ประกอบ คือ การบริหารจัดการด้านวิชาการ การบริหารจัดการด้านธุรการ การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการด้านกิจการนักเรียน และการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

2. เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบทุกด้านมีระดับปฏิบัติต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ดังนี้ การบริหารจัดการด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.433) การบริหารจัดการด้านธุรการ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.449) การบริหารจัดการด้านทรัพยากร ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.491) การบริหารจัดการด้านกิจการนักเรียน ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.544) และการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.702) ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า

2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 780 คู่ มีค่าต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 775 คู่ โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวกทุกคู่ และมีขนาดของความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.019 ถึง 0.866 และพบว่ามีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 คู่ ที่มีค่าไม่ต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 มีขนาดของความสัมพันธ์ 0.019 ถึง 0.095 เมื่อพิจารณาจำนวนตัวแปร สังเกตได้ทั้งหมด 40 ตัวแปร พบว่ามีจำนวนตัวแปรจำนวนมากเกินความเหมาะสม และเมื่อพิจารณาถึงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่าตัวแปรหลายตัวมีค่าความสัมพันธ์ภายนอกกลุ่มสูงกว่าค่าความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นลักษณะของตัวแปรที่ไม่เหมาะสมในการนำมาสร้างตัวแบบ ดังนั้นจึงคัดเลือกตัวแปรที่มีความเหมาะสมเพื่อใช้ในการวิจัยขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ตัวแปร (ตารางที่ 1) มีจำนวนความสัมพันธ์ทั้งหมด 120 คู่ ทุกคู่มีค่าความสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีขนาดของความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.170 ถึง 0.866

ตารางที่ 1 แสดงสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายหลังการคัดเลือกตัวแปรที่มีความเหมาะสมเพื่อใช้ในการวิจัย

	q2.1.1	q2.1.2	q2.1.8	q2.2.10	q2.2.11	q2.2.12	q2.3.18	q2.3.19	q2.3.21	q2.4.27	q2.4.31	q2.4.32	q2.5.33	q2.5.34	q2.5.35	q2.5.36
q2.1.1	1															
q2.1.2	.613**	1														
q2.1.8	.524**	.438**	1													
q2.2.10	.425**	.385**	.509**	1												
q2.2.11	.436**	.459**	.506**	.614**	1											
q2.2.12	.367**	.456**	.426**	.491**	.644**	1										
q2.3.18	.363**	.334**	.277**	.398**	.361**	.311**	1									
q2.3.19	.438**	.464**	.460**	.516**	.550**	.468**	.675**	1								
q2.3.21	.487**	.410**	.300**	.548**	.562**	.597**	.492**	.686**	1							
q2.4.27	.397**	.286**	.204**	.423**	.439**	.399**	.527**	.327**	.320**	1						
q2.4.31	.510**	.397**	.423**	.294**	.406**	.484**	.454**	.299**	.272**	.581**	1					
q2.4.32	.444**	.437**	.434**	.365**	.515**	.549**	.391**	.309**	.318**	.557**	.866**	1				
q2.5.33	.417**	.372**	.405**	.399**	.463**	.368**	.274**	.425**	.319**	.378**	.433**	.435**	1			
q2.5.34	.448**	.305**	.391**	.435**	.544**	.427**	.304**	.417**	.425**	.443**	.467**	.513**	.821**	1		
q2.5.35	.404**	.243**	.465**	.387**	.455**	.360**	.170**	.401**	.406**	.312**	.347**	.332**	.795**	.819**	1	
q2.5.36	.355**	.356**	.494**	.399**	.447**	.399**	.268**	.435**	.341**	.338**	.419**	.320**	.768**	.706**	.819**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

หมายเหตุ: แถบสีแสดงถึงตัวแปรที่มีความเหมาะสมเพื่อใช้ในการวิจัย

2.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ ซึ่งใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม LISREL พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์สมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หมายความว่า องค์ประกอบเชิงยืนยันการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ และสามารถวัดได้จากองค์ประกอบย่อย 16 ตัวแปร (จากทั้งหมด 40 ตัวแปร) ที่เป็นองค์ประกอบที่แท้จริงของการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากค่าสถิติความสอดคล้องมีความกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์สามารถใช้วัดค่าองค์ประกอบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ได้จริง โดยได้ผลการตรวจสอบวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบ ดังนี้

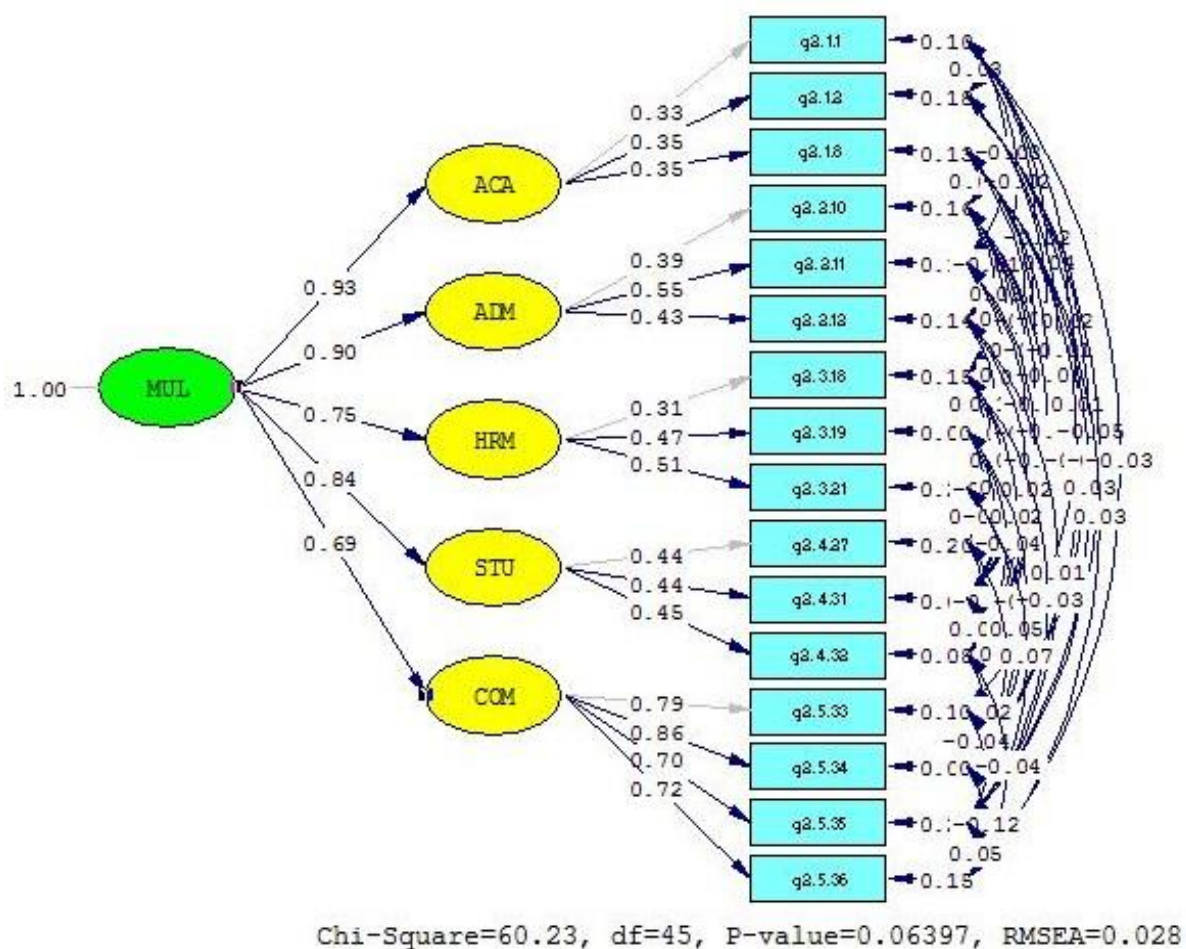
(1) ค่าสถิติไค-สแควร์ = 837.616 (P-value) = 0.064

(2) ดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ประกอบด้วย ค่าความสอดคล้องจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.982 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (AGFI) = 0.947

(3) ดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ประกอบด้วย ค่า NFI (Normed Fit Index) = 0.994 ค่า NNFI (Non-Normed Fit Index) = 0.996 ค่า CFI (Comparative Fit Index) = 0.998 ค่า IFI (Incremental Fit Index) = 0.998 ค่า RFI (Relative Fit Index) = 0.985

(4) ดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation) ประกอบด้วย ค่า RMSEA 0.028 ค่า RMR (Root Mean Square Residual) = 0.009 และ ค่า CN = 479.632

ผลการตรวจสอบวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการเชิง พหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ภายหลังการปรับตัวแบบ

2.3 ผลประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1) การใช้ประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ 3) ความเหมาะสมในกฎระเบียบจริยธรรม/จรรยาบรรณและความปลอดภัย และ 4) ความถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า ทุกด้านมีผลคะแนนการตรวจสอบในระดับสูงมาก โดยด้านที่มีคะแนนการประเมินสูงที่สุดคือ ด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.94 รองลงมาคือด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ย 4.86 4.76 และ 4.70 ตามลำดับ

3. ผลการนำเสนอแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาไปใช้ประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสามารถเรียงลำดับจากความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การบริหารจัดการด้านวิชาการ (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 0.929) 2) การบริหารจัดการด้านธุรการ (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 0.899) 3) การบริหารจัดการด้านกิจกรรมนักเรียน (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 0.839) 4) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 0.748) และ 5) การบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์ชุมชน (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 0.692)

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษาจากวิธีการนับความถี่สูงสุด พบว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ การบริหารจัดการด้านวิชาการ การบริหารจัดการด้านธุรการ การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการด้านกิจกรรมนักเรียน และการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งนี้เพราะการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละองค์ประกอบให้เกิดประสิทธิภาพผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจขอบข่ายของการบริหารงานแต่ละด้าน เพื่อให้การดำเนินกิจการบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bateman & Snell (1999, p.5) กล่าวว่า ทุกๆ กิจกรรมล้วนทำให้กระบวนการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะองค์ประกอบของการบริหารจัดการด้านความสัมพันธ์กับชุมชนที่ปัจจุบันนับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับคนที่ต่างมาต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม เมื่อการศึกษาที่ต้องมีการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษร่วมด้วย โรงเรียนสองภาษาจึงเป็นโรงเรียนทางเลือกที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญและต้องการให้บุตรหลานมีความรู้ความสามารถทางการสื่อสารด้วยภาษาที่สองรองจากภาษาแม่ ยิ่งทำให้การบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสองภาษามีรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อนักเรียนที่ต้องมาอยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและภาษาที่มากกว่าหนึ่งภาษาแต่สามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างเข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Banks (2007, p.26) กล่าวว่า การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา และเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อที่จะเปลี่ยน โครงสร้างสถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเชื้อสายต่าง รวมถึงกลุ่มวัฒนธรรมทั้งหลายได้มีความเสมอภาคกันในด้านความสำเร็จในการเรียน

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา สรุปได้ว่า แบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือ รูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมที่ทุกตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมด ทั้งนี้เพราะข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการทำให้ปรากฏเป็นข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้มาซึ่งคำตอบพร้อมแสดงหลักฐานประกอบ ย่อมสามารถทำให้การอธิบายวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมจากผลลัพธ์ที่ปรากฏและมองเห็นเป็นรูปแบบที่ทำให้เกิดความเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Good (1973, p.25) กล่าวว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรต่างๆ ที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อช่วยเข้าใจปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดย เห็นได้ว่าการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้เลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เป็นเทคนิควิธีที่เหมาะสมและเป็นผลให้การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบมีความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุบิน ยะระรัช (2556) กล่าวว่า เทคนิค CFA เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีการปรับปรุงจุดอ่อนของ EFA ได้เกือบทั้งหมด และสอดคล้องกับแนวคิดของ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542, หน้า 40) กล่าวว่า CFA มีจุดเด่นเหนือกว่า EFA คือ มีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีพื้นฐานทฤษฎีรองรับการวิเคราะห์ มีกระบวนการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่ชัดเจน

3. แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ที่สามารถเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยตามผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถสรุปและปรับเปลี่ยนเป็นองค์ความรู้ที่สามารถเข้าใจและจดจำได้โดยง่าย ทั้งนี้เพราะที่ผ่านมาแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาด้วยการนำแนวคิดพหุวัฒนธรรมมาใช้นั้น ยังไม่ใช่องค์ประกอบที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน แต่เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิควิธีที่เหมาะสมจนกระทั่งได้ข้อค้นพบเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง ย่อมเป็นผลดีทิศทางการบริหารจัดการอย่างชัดเจน เกิดการลำดับความสำคัญเร่งด่วนจากข้อมูลเชิงประจักษ์ย่อมทำให้ได้วิธีการบริหารจัดการตรงวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2530) กล่าวว่า การบริหารคือการแก้ปัญหาให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Good (1973, p.25) ที่กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นการสั่งการ การควบคุม ดูแลงานและการจัดกิจกรรมต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยใช้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ในองค์ประกอบการบริหารจัดการด้านวิชาการ ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเรื่อง การสนับสนุนให้มีครูผู้ประสานงานด้านวิชาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รองลงมาคือ ผู้บริหารควรมีทักษะความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ในองค์ประกอบการบริหารจัดการด้านธุรการ ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเรื่อง การวางแผน

ส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนของสถานศึกษาโดยสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา ควรสร้างตัวชี้วัด เพื่อวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบ
2. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสองภาษา อาจสร้างสมการเชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้นและตัวชี้วัดเพื่อตรวจสอบความถูกต้องขององค์ประกอบแต่ละตัว

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นจาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/60-2014-04-05-08-29-13>
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2560). *การศึกษานานาชาติโลกาภิวัตน์ : กรณีการจัดการศึกษาฮาร์วาร์ดได้*. สืบค้นจาก <http://drdancando.com/การศึกษานานาชาติโลกาภิวัตน์/>
- คณะกรรมการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2561). *สรุปองค์ความรู้ของวิทยาลัยนานาชาติ : เรื่อง "การเตรียมความพร้อมนักศึกษาสู่การปฏิบัติสหกิจศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมก้าวสู่องค์กรระดับสากล"*. สืบค้นจาก http://www.hrd.kmutnb.ac.th/km/images/km2018/Teach_and_Learn/
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2557). *การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่าโรงเรียนประถมศึกษาพื้นที่ชายขอบภาคเหนือ*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 6(1). หน้า 7-14.
- บัญญัติ ขย่วน, ปณิดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ. (2553). *รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 116 (ตอนที่ 74 ก). หน้า 5-6. สืบค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu1.pdf
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554. (2554, 9 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 128 (ตอนที่ 46 ก), หน้า 1-9. สืบค้นจาก <https://www.isat.or.th/sites/default/files/พรบ%20โรงเรียนเอกชน%20%2554.pdf>.

- ถวิล เกื้อกูลวงศ์. (2530). *ทฤษฎีวิจัยและการปฏิบัติการบริหารการศึกษาสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2550). การพัฒนารูปแบบของระบบการบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการ สำหรับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาพื้นที่ภาคกลาง. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 19(2), 65-180
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดล LISREL: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุบิน ชูระรัช. (2556). ผลของวิธีการสอนแบบเน้นมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา EDA 713 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการบริหารสถานศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาเอกของวิทยาลัยศรีปทุม. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556). *การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21*. แพร่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1-2.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2570*. กรุงเทพฯ: פרק הוואנוกราฟפיק
- อารีย์ นัยพินิจ. (2557). การปรับตัวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 7(1), 1-12.
- Banks, J. A. (2007). *Multicultural education: Issues and perspectives*. Boston: Allyn and Bacon.
- Bateman, T. S., & Snell, A.S. (1999). *Management: Building competitive advantage* (4th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychology testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Jenks, C., Lee, J. O., & Kanpol, B. (2001). Approached to multicultural education in preservice teacher education: Philosophical frameworks and models for teaching. *The Urban Review*, 33, 87-105.
- Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1023%2FA%3A1010389023211>